

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. D. P.**, advokát, N., B., správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s., v likvidácii, C., T., IČO: X., zastúpený: JUDr. J. G., advokát, K., B., proti žalovanému: **K. K.**, J., T., **o zaplatenie 408,41 Eur s príslušenstvom**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. septembra 2010, č. k.: 9 Cbi 19/2009-52, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 6. septembra 2010, č. k.: 9 Cbi 19/2009-52 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 24. 09. 2009 voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 408,41 Eur s príslušenstvom z titulu dlhu za plnenie poskytované s užívaním bytu.

Na základe výzvy na zaplatenie súdneho poplatku za návrh, žalobca požiadal, podaním došlým na súd dňa 09. 12. 2009, o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že ako správca konkurznej podstaty má osobné oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZSP“). Ďalej uviedol, že správcovskú činnosť môže od nadobudnutia účinnosti zákona č. 8/2005 Z. z. vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správcov, ktorý je vedený na MS SR. Táto okolnosť je rozhodujúca pre vykonávanie

správcovskej činnosti aj v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou zákona č. 8/2005 Z. z., resp. zákona č. 7/2005 Z. z.

Výzvou z 02. 07. 2010 súd prvého stupňa, ktorú právny zástupca žalobcu prevzal dňa 13. 07. 2010, vyzval žalobcu na predloženie aktuálnych dokladov, ktoré odôvodňujú pomery žiadateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov. Zároveň mu súd prvého stupňa oznámil, že podľa § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP je oslobodený od platenia súdnych poplatkov správca podľa osobitného predpisu 3f/, pričom v odkaze pod čiarou je uvedený zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „7/2005 Z. z.“). Konkurzné konanie 3K/105/99 sa však riadi zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „328/1991 Zb.“) – 3g/ a oslobodenie teda neplatí. Z konaní podľa Zákona č. 328/1991 Zb. je podľa § 4 ods. 2 písm. o/ ZSP, oslobodený iba navrhovateľ v konaní o vylúčení majetku zo súpisu podstaty podľa osobitného predpisu – odkaz 3g/.

Súd prvého stupňa poukázal na znenie ust. § 206 ods. 1 Zákona č. 7/2005 Z. z. a ust. § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Nakoľko žalobca na výzvu súdu nereagoval a nepreukázal, že jeho majetkové a sociálne pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, súd prvého stupňa žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca v odvolaní uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia otázky oslobodenia žalobcu od súdneho poplatku v danom konaní.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP od poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 8/2005 Z. z. správca je fyzická osoba, alebo právnická osoba zapísaná do zoznamu správcov (§ 21). Správcovskú činnosť môže vykonávať len správca.

S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia, má žalobca za to, že správcovskú činnosť môže od nadobudnutia účinnosti zákona č. 8/2005 Z. z. vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správcov, ktorý je vedený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Táto okolnosť je rozhodujúca pre vykonávanie správcovskej činnosti aj v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou Zákona č. 8/2005 Z. z. resp. Zákona č. 7/2005 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 45 Zákona č. 8/2005 Z. z.

Tvrdenie, že žalobcovi nemožno priznať oslobodenie od súdneho poplatku na základe poznámky 3f pod čiarou ZSP, je nesprávne, keďže poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasť právneho predpisu.

Žalobca ďalej uviedol, že oslobodenie od poplatkovej povinnosti je potrebné vzťahovať aj na správcov podstaty v konkurzných konaniach vedených podľa Zákona č. 328/1991 Zb. Ak bolo záujmom zákonodarcu oslobodiť od platenia súdnych poplatkov v súdnych konaniach, v ktorých vystupujú ako účastníci konania správcovia podstaty súdom ustanovení a pod jeho dozorom vykonávajú osobitné úlohy v konkurznom konaní, nie je dôvod z poplatkového hľadiska rozlišovať správcov v konkurzoch vyhlásených podľa Zákona č. 7/2005 Z. z. a správcov v konkurzoch vyhlásených podľa predchádzajúceho Zákona č. 328/1991 Zb. V obdobnej veci sa podobne vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca je toho názoru, že v tomto konaní je v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP oslobodený od súdneho poplatku. V danom prípade žalobca nie je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 ZSP, nakoľko navrhovateľ je zo zákona oslobodený od súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p., a po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj konania, ktorému mu predchádzalo dospelo k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci sa žalobca žalobou z 09. 09. 2009 voči žalovanému domáhal zaplataenia istiny 408,41 Eur s príslušenstvom, z titulu dlhu za nájomné bytu.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave výzvou z 26. novembra 2009 vyzval žalobcu na zaplataenie súdneho poplatku za návrh vo výške 24,50 Eur podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Žalobca podaním zo 4. decembra 2009, podal návrh na oslobodenie od súdneho poplatku, v ktorom poukázal na osobné oslobodenie od súdneho poplatku v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP, zároveň navrhol, aby súd pokračoval v konaní bez zaplataenia poplatku za návrh. Súd prvého stupňa výzvou z 10. septembra 2010 navrhovateľovi oznámil, že konkurzné konanie na majetok úpadcu sa riadi Zákonom č. 328/1991 Zb. a oslobodenie správcu konkurznej podstaty – navrhovateľa neplatí. Zároveň navrhovateľa vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy preukázal, že pomery žiadateľa odôvodňujú oslobodenie od súdneho poplatku v zmysle 138 ods. 1 O. s. p. Na uvedenú výzvu žalobca nereagoval.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K 105/99 zo dňa 21. 12. 1999, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. 01. 2000 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka T., a. s., v likvidácii, C., IČO: X.. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. D. P., advokát, Advokátska kancelária, N., B. (žalobca).

Podľa § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP, od poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu, s odkazom na 3f. V uvedenom odkaze je uvedený osobitný predpis Zákon č. 7/2005 Z. z.

Z uvedeného teda vyplýva, že oslobodenie od súdneho poplatku sa vzťahuje len na správcu ustanoveného do funkcie podľa zákona č. 7/2005 Z. z. a nie na správcu konkurznej podstaty ustanoveného podľa zákona č. 328/1991 Zb. V prípade, že by úmyslom zákonodarcu malo byť oslobodenie od platenia súdnych poplatkov všetkých správcov konkurzných podstát ustanovených podľa zákona č. 328/1991 Zb. a aj podľa zákona č. 7/2005 Z. z., bol by to v poznámke odkazujúcej na osobitný predpis uviedol tak, ako to urobil v ďalších poznámkach, t. j. tak ako to urobil pri konaní o vylúčení majetku zo súpisu majetku podľa osobitného predpisu (poznámky 3f i 3g). Podľa § 4 ods. 2 písm. o/ ZSP, je oslobodený iba navrhovateľ v konaní o vylúčení majetku zo súpisu podstaty podľa osobitného predpisu

(odkaz na poznámku 3g). Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa správne postupoval, keď uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh.

Podľa § 138 ods. 1 O. s. p., na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom, alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú, a ak nejde o svojvoľné, alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie, alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť. Poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Žalobca nepreukázal predpoklady pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Samotná skutočnosť, že na majetok účastníka bol vyhlásený konkurz, neodôvodňuje záver, že takého účastníka je potrebné oslobodiť od zaplataenia súdneho poplatku.

V danom prípade bol žalobca vyzvaný na preukázanie, že pomery žalobcu v zmysle § 138 ods. 1 O. s. p. odôvodňujú oslobodenie od súdneho poplatku. Žalobca na výzvu súdu prvého stupňa nereagoval, čím nepreukázal, že jeho pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Súd prvého stupňa dospel k správneému záveru, že žalobca nepreukázal, že jeho pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, a že nie sú splnené podmienky pre oslobodenie žalobcu od platenia súdneho poplatku. Rovnako súd prvého stupňa dospel k správneému záveru, že žalobca nie je osobne oslobodený od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ ZSP.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková